

hed ved; det sandt, at man vel i disse Spørgsmaal kunde lade en forudgaaende Undersøgelse foretage af den nævnte, af Regjeringen foreslaaede Myndighed, men at den egentlige Afgjørelse af, hvorvidt Embedsmanden kunde anses for vel tjent, tilsidst maatte ligge hos den lovgivende Mægt. Og da man nu ikke i det andet Thing har villet fravige denne Tanke, saa finder jeg, at det er en efter Omstændighederne taalelig Udvei, som man i denne Retning der har truffet, nemlig at Alt i saa Henseende bliver ved det Gamle. Dette kan Regjeringen forsaavidt finde sig i. Den Hensigt, at skærpene Bestemmelser i denne Retning skulde indføres, bliver vel ikke naaet; men paa den anden Side have dog de Tilfælde, hvori man har følt Trang til saadanne strengere Bestemmelser, ikke været saa talrige, at man jo vel fremdeles vil kunne bevare sig ved de hidtil gjældende Bestemmelser i saa Henseende.

Forsaavidt Bestemmelserne i det nu foreliggende Lovforslags § 2 gaa i samme Retning som de bestaaende Forrifter, vil jeg altsaa ikke dertil kunne finde nogen, i det Mindste ikke nogen afgjørende Betænkethed ved at gaa ind paa Lovforslaget. Men der er andre Punkter i dette, som volde mig temmelig store Tvivl. Jeg vil i saa Henseende for det Første tillade mig at henlede Opmærksomheden paa de Bestemmelser, der i det foreliggende Lovforslag ere givne med Hensyn til Pensionens Størrelse og som indeholdes i dets §§ 5 og 6. Disse gaa ind paa i en meget betydelig Grad at reducere den Pension, som nu lovlig tilkommer en Embedsmand, der afskediges af ham utilregnelige Aarsager, og denne Hensigt er søgt opnaaet gennem flere forskjellige Bestemmelser, som naar de komme til Anvendelse, vilde samvirke til et i denne Henseende meget søleligt Resultat. For det Første er der nemlig foreslaaet en Reduktion i de nu gjældende Pensionsloves Skala. Denne Skala, hvis Hovedtræk er dette, at man efter 10 Aars Tjeneste som kongelig Embedsmand opnaar en Pension af Halvdelen af Embedets Indtægter og ved 20—30 Aars Tjeneste langsomt stiger op fra Halvdelen til en Pension af $\frac{2}{3}$ af Indtægterne — der er den højeste Pension, som kan

tilkomme en Embedsmand udenfor de enkelte Tilfælde, som Grundloven bestemmer — er i det foreliggende Forslag reduceret saaledes, at Embedsmanden først efter 21 Aars Tjeneste opnaar Halvdelen af sin Gage i Pension og aldrig kan naa højere op i Pension end til $\frac{1}{2}$ af Gagen, selv om han har tjent nok saa længe. Dette finder jeg allerede at være en meget betænkethed Indskrænkning, og jeg skal med Hensyn hertil navnlig gjøre opmærksom paa, at der ved de Lønningelove, som ere blevne vedtagne i de senere Aar, har fundet en meget betydelig Indskrænkning Sted i de kongelig ansatte og pensionsberettigede Embedsmænds Antal, hvilket vil have til Følge, at en Del Embedsmænd, ja, at hele talrige Klasser af Embedsmænd først ville kunne opnaa kongelig Ansættelse i en langt senere Alder, end de nu gjøre. Det var tidligere ikke ualmindeligt, at en Mand kunde opnaa kongelig Ansættelse i en Alder af mellem 20 og 30 Aar. Men det vil i Fremtiden, efter de omtalte nye Lønningelove, kun høre til Undtagelserne, at noget Saadant vil finde Sted, og man kan vistnok uden Overdrivelse sige, at de fleste Bestillingsmænd her i Landet for Fremtiden først efter det 40de Aar ville kunne opnaa kongelig Ansættelse. Og, naar der nu fastsættes en Pensionsskala, hvorefter man først efter 21 Aars Tjeneste vil kunne opnaa Halvdelen af Embedets Indtægter i Pension, vil det altsaa let ses, at der vil blive et ikke ubetydeligt Antal Embedsmænd, som dette vil komme til at gaa meget stærkt ud over. Vi kunne i saa Henseende henholde os til de Erfaringer, der allerede nu have i visse Klasser. Der har ogsaa efter de tidligere Lønningelove været visse Klasser af Bestillingsmænd, som først efter f. Ex. 10 Aars Tjeneste have kunnet opnaa kongelig Ansættelse; dette har saaledes f. Ex. været Tilfældet med Soldassistenten og med visse Betjente under Postvæsenet og Skovvæsenet osv. Det vides derfra, at det Almindelige egentlig er, at de Mænd, der ansættes i disse Stillinger, først i Omegnen af omtrent det 50de Aar, lidt før eller end ogsaa lidt senere, opnaa kongelig Ansættelse; da disse Mænd derhos meget ofte i deres Tjeneste maa føre et strabad-